

Edukační teorie a filozofie jazyka

Požadavky k zápočtu:

- Vypracovat a přednést referát na jedno z vybraných témat.
- Délka referátu cca 20 minut.
- Kladěte důraz na množství a kvalitu a informací.
- Můžete použít jakýkoli formát: obrázky, texty, veselá fakta... cokoli.
- Vřele doporučuji vyjít z nějakého zpracování daného tématu (handbooky apod.).

Filozofie jazyka: Témata k výběru

1. Starověk antika, středověk
2. Renesance a novověk
3. G. Frege, L. Wittgenstein a Vídeňský kruh
4. F. de Saussure a strukturalismus
5. J. Austin a J. Habermas
6. Hermeneutika
7. Apriorní a aposteriorní umělé jazyky
8. M. Heidegger a H.-G. Gadamer
9. Poststrukturalismus
10. Lingvistická antropologie
11. Fikční a možné světy
12. Naratologie
13. Nebo vlastní téma

Themes (in English):

1. Models and theories of sign and meaning
2. M. Heidegger and H.-G. Gadamer
3. Post-strukturalism (S. Hubík, M. Frank)
4. Linguistic anthropology (J. Pokorný)
5. Semiotics (U. Eco)
6. Fiction and possible worlds (L. Doležel)
7. Narratology
8. Own theme

Filosofie jazyka je filosofická disciplína zabývající se vztahem mezi jazykem a myšlením, jazykem a skutečností a jazykem a jeho uživateli.

Na rozdíl od lingvistiky, která se zabývá jazykem jako takovým, jeho různými rovinami a vztahy mezi nimi atd.

Obrat k jazyku

K „obratu k jazyku“ (Linguistic turn) došlo ve chvíli, kdy si filosofové všimli, že samotné myšlení se děje z velké části v jazyce.

Herder: „Rozum je jazyk.“

Wittgenstein (Tractatus, 7): „O čem nemůžeme mluvit, o tom musíme mlčet.“

Reininger (Anzenbacher, 1981): „Poznání samo se může pohybovat pouze v médiu jazyka.“

Filosofie jazyka začíná tam, kde filosofové zjistili, že celá řada otázek, které si filosofie kladla, vycházela z toho, že nedostatečně reflektovali to, co s námi dělá jazyk.

Nominalismus a realismus

Jak je možné, že např. psa poznáme v různých jeho proměnách?

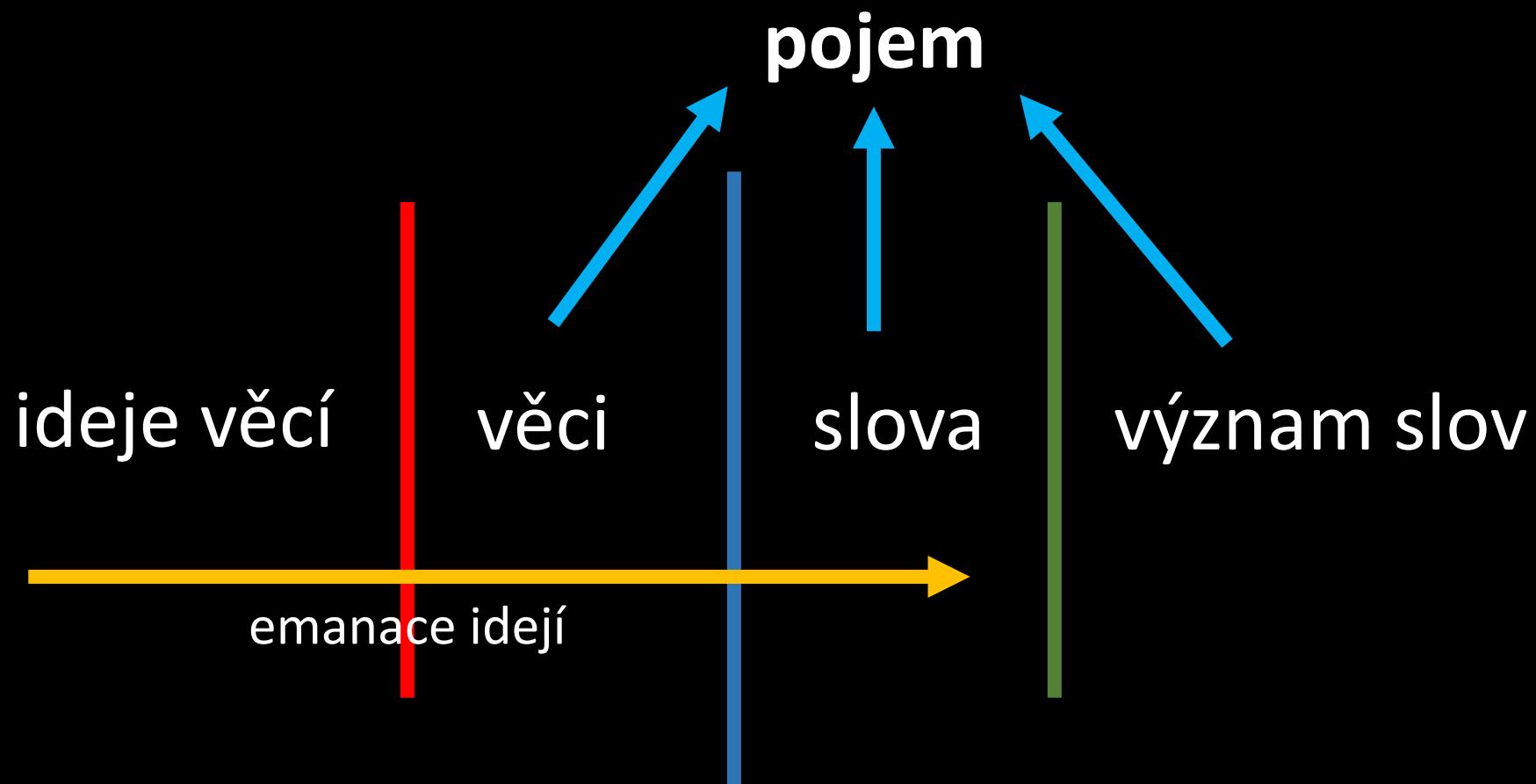
Platónská epistemologie: to, co se projevuje empiricky (fainomenon), je odrazem neměnných idejí, esencí, které se nacházejí v duchovním světě, kde je vnímáme „očima ducha“.

Od antiky se řešil problém duality obecného a jednotlivin (spor o univerzálie). Slovo bylo neměnné, zatímco objekty jsou proměnné. Jenže role jazyka si zprvu všímal jen okrajově.

W. V. O. Quine (1951): „Význam je to, co se stane s esencí, když je odtržena od objektu a je spojena se slovem.“

ideje věcí věci slova význam slov

Hledali jsme to podstatné za věcmi. Ono to však čekalo za slovy, nikoli za věcmi.

Hledali jsme to podstatné za věcmi. Ono to však čekalo za slovy, nikoli za věcmi.

Gottlob Frege (1848 – 1925)

G. Frege (1892) poukázal na to, že musíme odlišovat dva momenty významu slova (verbálního znaku): význam a smysl.

• Bedeutung	Sinn
• Reference (meaning)	sense
• Význam	smysl
• Objekt na nebi	Večernice (Hesperus)
Jitřenka (Phosphorus)
Venuše o+

Proprium nemusí mít smysl (Jiří, David, Jan, NGC 224 či M31), ale může mít: Jaroslav, květopas, kruhochvost... přezdívky, nadávky (poleno, pometlo...).

věci	slova	význam slov
reference	foné, parole	smysl (sense, Sinn)
Bedeutung		

Filosofie jazyka se dělí na dva směry:

1. Analytický směr
2. Neanalytický směr

1. Analytický směr

Dummett (in Peregrin): Předpoklad, že svět lze pochopit pochopením jazyka. + je post-fregeovský směr.

Analytický směr má dva podsměry:

- **logická analýza jazyka** (Witt. I, Vídeňský kruh, Carnap, Tarski, Davidson, Tichý): kritizuje každodenní jazyk, protože je nepřesný. Snaží se vytvořit nový formalizovaný logický jazyk. Srov. Eco: Hledání dokonalého jazyka.
- **lingvistická analýza přirozených jazyků** (Witt II, Strawson, Austin, Ryle, Searle): zkoumá každodenní používání jazyka. Ukazuje na omezení pouze logického zkoumání jazyka, kdy se posuzuje pouze jeho **pravdivostní funkce**.

John L. Austin (1911-1960) – pět mluvních aktů:

- **Verdictives**: Tyto akty vyjadřují zjištění nebo úsudek. Lokuční akt, další ilokuční.
• Příklad: "Tento obraz je autentický a pochází z 18. století."
- **Exercitives**: Tyto akty zahrnují vykonávání moci, práva nebo vlivu.
• Příklad: "Tímto tě jmenuji vedoucím projektu."
- **Commissives**: Tyto akty zavazují mluvčího k určitému budoucímu jednání.
• Příklad: "Slibuji, že ti zítra zavolám."
- **Behabitives**: Tyto akty vyjadřují postoje, pocity nebo společenské chování.
• Příklad: "Omlouvám se za své chování." „Gratuluji k výročí.“
- **Expositives**: Tyto akty vysvětlují, jak jsou výroky používány nebo jak jsou chápány.
• Příklad: "Tímto myslím, že bychom měli začít hned."

2. Neanalytický směr

- navazuje na hermeneutiku a snaží se popsat proces rozumění jako takový.
- Nezabývá jazykem jako objektem, ale jazykovou povahou transcendentálního subjektu.
- Schleiermacher, Heidegger, Gadamer, u nás Z. Neubauer, z jiné strany např. D. Ž. Bor.

O konceptuálním systému

Cíle prezentace:

1. Ukázat, že existuje několik reprezentačních systémů (= druhů paměti).
2. Ukázat, že existuje rozdíl mezi konceptuálním systémem a perceptuálním systémem. = cíl 1
3. **Hlavně: Ukázat, že existuje rozdíl mezi verbálním systémem a konceptuálním systémem.** = cíl 2

- V lidské mysli existuje minimálně pět nezávislých reprezentačních systémů:
- **percepční** – percepty, vjemy
- **motorický** – úkony a chování
- **emočně-fyziologický** – behavioristické učení opakováním, pochvalou a trestem, pokusem a omylem
- **verbální** – slova a gramatika
- **konceptuální** – koncepty, pojmy

cíl 1- Percepty a koncepty

Percepty a koncepty jsou kódovány a ukládány v odlišných formátech a v rámci jiných paměťových systémů.

Srovnej percept a koncept tváře.

Percepty jsou součástí **senzorické a autobiografické (=epizodické) paměti.**

Koncepty jsou součástí **sémantické paměti** (Mandler, 2004).

Percepty a koncepty

- Percepty oproti konceptům obsahují mnoho detailních informací.
- Percepční zpracování probíhá paralelně, práce s koncepty je sériová a je výrazně omezena kapacitou pozornosti, resp. pracovní paměti (Mandler, 2004, s. 199)
- **Experiment** (dva rozdílné vizuální podněty):

Konceptuální systém

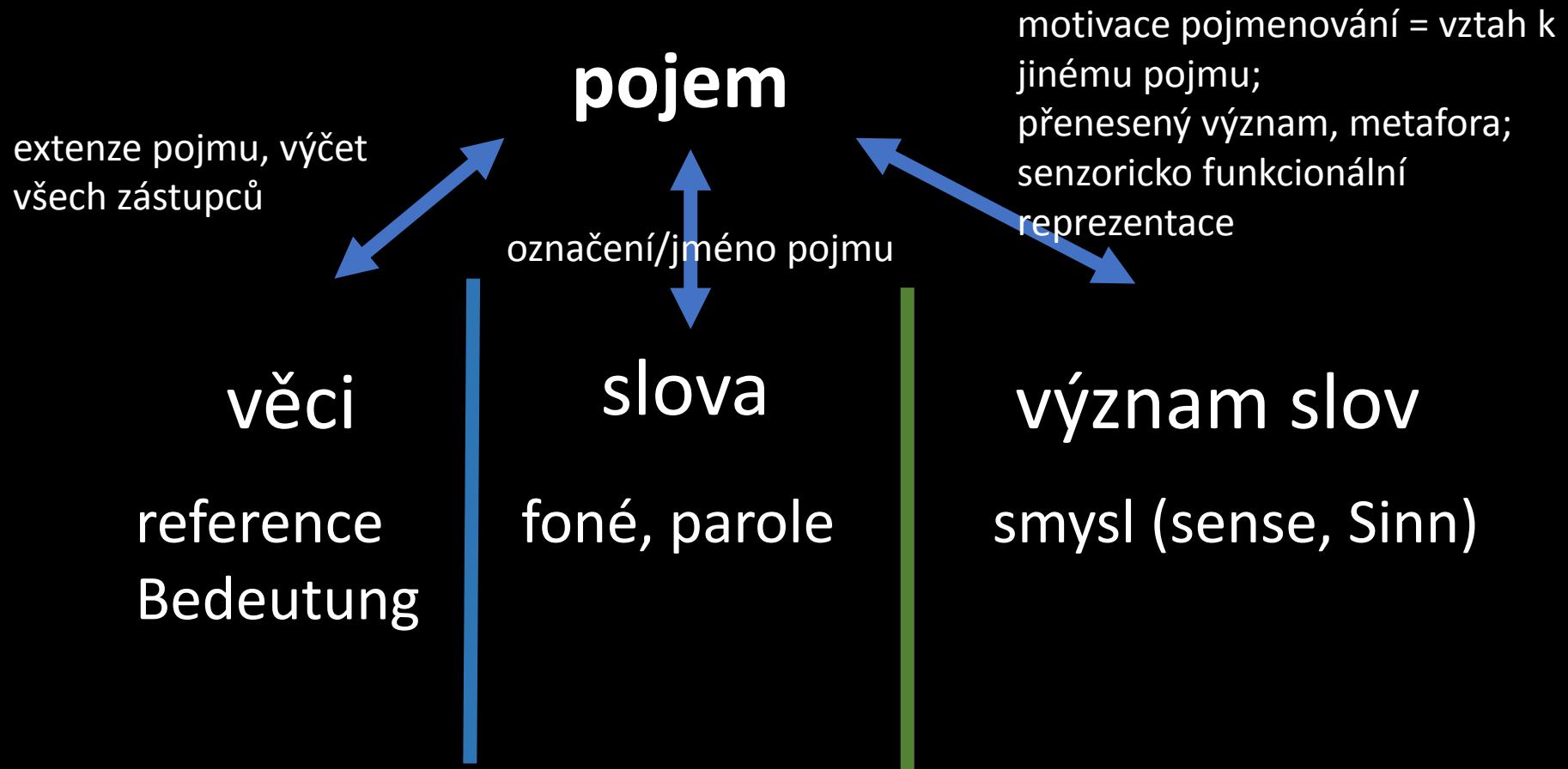
- Koncepty jsou „malé teorie obsahující nízký počet abstraktních rozdílů a charakteristik a slouží k definici živočichů, vozidel a nábytku jakožto odlišných druhů.“ (Mandler, 2004, s. 194)
- **Koncepty** rozdělují objekty na základě podobnosti *druhu*,
- zatímco **percepty** na základě podobnosti vzhledu,
- srov. problém ryba-velryba, korál-rostlina, ptakopysk atd.).

Konceptuální systém

- Koncepty se vyvíjejí (překvapivě) z nejabystraktnější úrovně diferenciací k těm nejkonkrétněji diferencovaným pojmem (nikoli naopak):
- Od odlišení *živých* (jako sebehybatelů) a *neživých* objektů v sedmi měsících (Mandler, 2004),
- přes diferenciaci pozemských, létavých a vodních živočichů později.
- Jednotlivé domény (*živí* a *neživí*, *přírodní objekty* a *artefakty*) a jednotlivé pojmy se pak vyvíjejí samostatně na základě individuálních zkušeností (Mandler, 2004).
- Odlišení živý/neživý nelze odvodit z percepční zkušenosti. Matou nás výjimky.

Konceptuální systém

- Konceptuální systém je „otevřenou databází, z níž získáváme – jde-li vše dobře – informace z minulosti a fakta, která potřebujeme k myšlení a plánování.
- Je to luxusní systém, depozitář vědění, jenž nám umožňuje vyšší kognitivní procesy.“ (Mandler, 2004, s. 198)
- Koncepty vznikají na základě kategorizace. Koncepty jsou pro vědomí i nevědomí přístupné (při vnímání, pro účely myšlení, řešení problémů, úsudků (inferencí), vzpomínání atd.).

Co je konceptuální systém (KO.S)?

- Konceptuální systém a mentální reprezentace světa jsou v zásadě synonyma.
- KO.S je mentální nápodobou (reprezentací) světa, která umožňuje vytvářet i fiktivní světy.
- KO.S je podle „síťového modelu“ hierarchicky i jinak propojený systém uzelů, v němž každý uzel získává význam ze vztahů s ostatními.
- Neexistuje význam mimo tento systém – strukturalismus – post-strukturalismus?
- Základními uzly jsou ty, které jsou spojeny s lidskou činností, motorikou (vtělená kognice).

Co je konceptuální systém (KO.S)?

Problém převodu myšlení do řeči:

- Nesekvenční (dynamická) povaha KO.Su musí být zobrazitelná v lineárně odvíjející se řeči.

Fáze osvojování jazyka

- Dítě nejprve (v ontogenezi) používá jazyk ke **komunikaci** - především k ilokučným, performativním cílům. K tzv. manipulaci.
- Později začne využívat především **reprezentační funkci** jazyka. Začne napodobovat, resp. poznávat svět – tvořit si jeho reprezentaci.
- V tu chvíli se KO.S začíná vyvíjet ve spojení s řečí (percepty jsou asociovány s koncepty a s verbálními značkami – slova se k označování konceptů a perceptů velmi dobře hodí).
- Později (školní věk) si osvojuje i jiné znakové systémy (matematika, hudba, mapy, chemické značky).

Fáze osvojování jazyka

- Když dítě vstoupí do období „proč?“ (cca 3. rok), patrně chápe možnost systematicky si vytvářet síť reprezentací, kterými napodobuje (popisuje) svět.
- Pomocí další verbální interakce si tuto síť během života doplňujeme.
- Ruku v ruce s tím se vyvíjí i **kognitivní funkce** jazyka – využíváme jazyk i pro explicitní regulaci psychických procesů (vytváříme si kognitivní automatismy = *thinking tools* dle Dennetta).
- Poté dochází k reflexi toho, co s námi jazyk dělá – rozvíjí se metajazyková funkce.

Konceptuální systém (KO.S)

Nejprve dítě ani netuší, že lze budovat nápodobu světa záměrně a „poznatky“ si osvojuje nesystematicky, s nástupem do školy již mnoho dětí umí zcela záměrně vytvářet reprezentace dle návodu učitele či knihy.

KO.S je budován pomocí jazyka a řeči (věta je návod na tvorbu reprezentace).

Označit nějaký koncept nebo vztah v KO.Su lze také nejlépe v jazyce (jsou i alternativní znakové systémy: matematika, znaková řeč, hudba, pohyb a tanec).

Cíl2 - Konceptuální systém (KO.S)

Přesto je KO.S od řeči (od verbálního systému = VE.Su) zásadně odlišný.

(Tušení této duality je v evropské filosofii celkem staré. Srov.:

- dualitu logů u stoiků,
- *Verbum cordis* sv. Augustina,
- dualita významů v hermeneutice – Schleiermacher, Dilthey... Srov. Grondin, 2001)

Jak se liší KO.S od verbálního s. (VE.S.), od řeči?

- KO.S lze mnohdy převést (téměř dokonale) na logický kalkul, přičemž „kličky jazyka“ (slovní hříčky, metafore a homonymie) v KO.Su téměř zanikají. (srov. „vytopil jsem být“; „ty teda vypadáš!“ - „vypadl z oka“ - padat - pádit; „z deště pod okap“ nebo analogické „pěšky jako za vozem“)
- Apriorní filozofické jazyky vylučují synonymii.
- Řeč (=verbální systém, VE.S) např. rozeznává mluvnické rody, KO.S nikoli (ten stůl, ta řeka, to Slunce)
- V češtině VE.S mj. rozlišuje 2 druhy mn. č.: 1 „pes byl“, 2-4 „**psi** byli“, 5 a více „psů bylo“ (srov. 21 „psů“ a nikoli 21 „pes“; 22 „psů“ a nikoli 22 „psi“), což KO.S nereflektuje.

Jak se liší KO.S od verbálního s. (V.E.S.), od řeči?

- KO.S je částečně amodální (=nesenzorický): mnoho pojmu je nezávislých na jakékoli senzorické modalitě (vysoký, masožravec, lichý, milión let, výlet, štěstí, úprava).
- KO.S je částečně multimodální.
- Pojmy (koncepty) i přes to nějakou představu přivolávají (srov. situační model dle Kintsche). Např. pes, bochník, buňka, atom, peníze...
- Srov. podnětová slova v klasickém asociačním experimentu

Humor

Teorie inkongruence: Mnoho vtipů je založeno na tom, že jedna a táž verbální struktura odkazuje na dva odlišné KO.Sy a jejich konfrontace v pointě nutí k úsměvu: „Jaký je rozdíl mezi...? – Žádný, protože...“

„Je to hnědé a skáče to na laně. Co je to?“

„Moje dítě se dusí! – A jak je staré? – To nevím, stará je v pohodě, ale dcera už modrá.“

+ Přeřeknutí (bez uvědomění)

Nadávky, přezdívky

Urážející názvy osoby: mění se smysl, ale nikoli význam/reference.

Překlad

Možnost překladu je dána částečnou podobností mezi KO.Sy různých mluvčích. Různými výrazy označujeme tytéž koncepty a propozice.

Pojem (např. „stůl“, „brambora“) může být označen několika tituly (laickým, odborným, nářečním),

Tyto tituly=jména používají odlišné pojmenovávací příznaky, a stále je to tentýž pojem.

Kolikrát nelze odpovídající výraz nalézt a je nutno sáhnout k opisu.

Překlad:

může být stejné
extenze pojmu, výčet
všech zástupců

věci

reference
Bedeutung

pojem

Stůl,
desk,
table

označení/jméno pojmu

Jiné, v rámci
jazykové rodiny
může být podobné

slova

foné, parole

jiné, či stejné

motivace pojmenování = vztah k
jinému pojmu;
přenesený význam, metafora;
senzoricko funkcionální
reprezentace

význam slov

smysl (sense, Sinn)

Kódování

Lidé mohou podle potřeby přejít na kódovaný jazyk tak, že označí určité referens jiným (obecně znějícím) výrazem - klasický argot kriminálního živlu: chlupatej, stříkačka atd.

Srov. v něčem opačný proces: např. lascivnost v řeči, která hledá za každým slovem a frází lechtivý podtext (=nejlevnější vtip).

Fenomén na jazyku

Kolikrát víme, co chceme říci, ale neznáme patřičnou verbální strukturu.

Kolikrát nelze odpovídající výraz nalézt a je nutno sáhnout k opisu.

Pravá a levá

Jak to, že zrovna referent těchto slov je tak těžké si zapamatovat?

Jak to, že nemáme problémy se záměnou nahoře-dole, dopředu-dozadu?

Není senzorické opory a odlišení pravá levá je velmi sémantické (přesto dána vzhledem k tělu).

Skrytá etymologie

- Na to, že svým vědomím (od jistého věku – cca konkrétní operace dle Piageta) často prodléváme v KO.Su (a zapomínáme na oddělenou existenci VE.S), lze svést naši neschopnost prohlédat skrze etymologii slov – málokoho cokoli zarazí na prsteníčku nebo v útočišti (srov. útok-útěk).
- Děti v předoperační fázi ovšem tuto úroveň cítí velmi intenzivně (chodník-obchodník; los-losos; roh-raroh-tvaroh, punč-punčocha...).
- Odpovídá úrovni *lidové etymologie* (Praha-práh; Brno – obrněné; Jihlava – jihu hlava; Pálava).

Koncept a propozice

Elementárními jednotkami KO.Sů jsou koncepty (=pojmy). - úroveň slova

Koncepty ovšem vstupují do KO.Sů hlavně skrze vztahy mezi sebou. Tyto vztahy se realizují ve větě, resp. v propozici (v tvrzení, v premise, v axiomu, a šířeji v teorii, v systému).

Propozice

- Je jednotkou výpovědi (srov. predikátový kalkul).
- Mají pravdivostní hodnotu (tj. klad/zápor).
- Svojí pozicí v komplexnějším řádu KO.Su umožňují inference (soudy, závěry, úsudky).

Analýza propozic:

Př.: „Karel IV. postavil slavný most v našem hlavním městě.“

- Postavit: (Karel IV; most)
- Most: (slavný... Karlův most)
- Naše hlavní město: (Praha)

KO.S umožňuje inference

KO.S umožňuje generovat (vyvozovat) inference (závěry, úsudky).

Nejzákladnější inference jsou založené už v taxonomické kategorizaci.

Odvozováním platných inferencí v rámci souboru premis se zabývá predikátová logika (i matematika):

každá formule dokazatelná z axiomů je tautologií

A. Každý živý organismus má buněčnou strukturu.

B. Virus nemá buněčnou strukturu.

Inference, závěr: Virus není živým organismem.

Inference ovšem tvoříme již od raného dětství i bez znalosti logiky.

Konceptuální teorie metafory

Konceptuální teorie metafory

- Klasický pohled na metaforu ji představuje jako nástroj v poezii, jako umělecké vyjadřování.
- Jako výraz uměleckého užití jazyka. (Naopak metafora je jevem každodenního užití jazyka).
- A především jako jazykový jev.

Nicméně, metafora není jevem jazykovým, ale jevem na konceptuální rovině. Lakoff a Johnson (2002, 2014) ukázali, že metafora v poezii je vedlejší produkt metaforického myšlení.

„Přišel čas na oběd,“ či „já se na to vykašlu“ nejsou výrazem poetické potřeby člověka, ale výsledkem zobrazení KO.Su a vztahů a poměrů v něm v přirozeném jazyce.

- Jestliže metafora vzniká už na konceptuální úrovni může vysvětlit, proč se sémanticky blízká slova používají v podobných metaforických obratech.
- Místo vykašlat se můžete „vyprdnout, vy...
- MORÁLNOST JE ČISTOTA
- : nečisté myšlenky, špinavec, špinavé triky, a naopak: čistá jako sníh, bez poskvrny, očistil se před soudem, s čistým svědomím, s čistým štítem...

Teorie konceptuální metafory umožňuje 4 predikce:

1. Jestliže není M výsledkem poezie, měli bychom se s ní setkat v každodenním jazyce.
2. M by měly fungovat poměrně podobně v různých jazycích (pokud vycházejí ze stejných tělesných zkušeností), s drobnými rozdíly díky vlivu kultury.
3. M by měla být přítomna i v jiných médiích, než jen jazyku (ve vizuálních médiích).
4. M by se měla týkat i procesů, které nevyžadují užití jazyka.

1. Metafora v každodenní řeči

- Nejuniverzánější jsou prostorové metafory: LÉPE JE NAHORU, HŮŘE JE DOLE, DOBRÝ JE PRAVÝ, ŠPATNÝ JE LEVÝ.
- Srov. Lakoff & Johnson (2002, 2014)

2. Stejné metafory v různých jazycích

- VZTEK JE HORKÁ TEKUTINA je užíván i v čínštině, japonštině, maďarštině, angličtině ad.
- Srov. Vypustit páru, bouchnout saze, ...
- Srov. čínský koncept čchi, životní energie (King, 1989).

3. Stejná metafora i ve vizuálním médiu

4. Vliv na nejazykové procesy

- Zhong & Leonardelli (2008): lidé si mají vzpomínat na zážitky sociální inkluze nebo vyloučení. Ti, kteří si evokovali soc. vyloučení pocítovali teplotu v místnosti jako chladnější, zatímco při vzpomínce na soc. přijetí, vnímali teplotu v místnosti jako teplejší.
- Přesně dle metafory : vřelé/chladné přijetí.

O lingvistickém relativismu

E. Sapir a B.L. Whorf

Vztah mezi jazykem a myšlením:

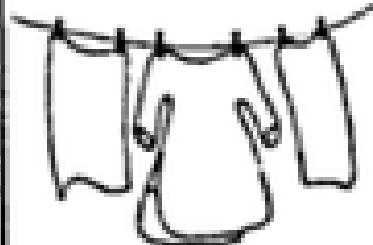
- Sapir-Whorfova hypotéza tvrdí, že jazyk a jazykové kategorie determinují/ovlivňují naše kognitivní procesy.

ENGLISH

"CLEAN"

"WITH"

"RAMROD"

THE THREE
ISOLATES FROM
EXPERIENCE OR
NATURE USED IN
ENGLISH TO SAY
"I CLEAN IT (GUN)
WITH THE RAMROD."

SHAWNEE

"PĒKW"
(DRY SPACE)

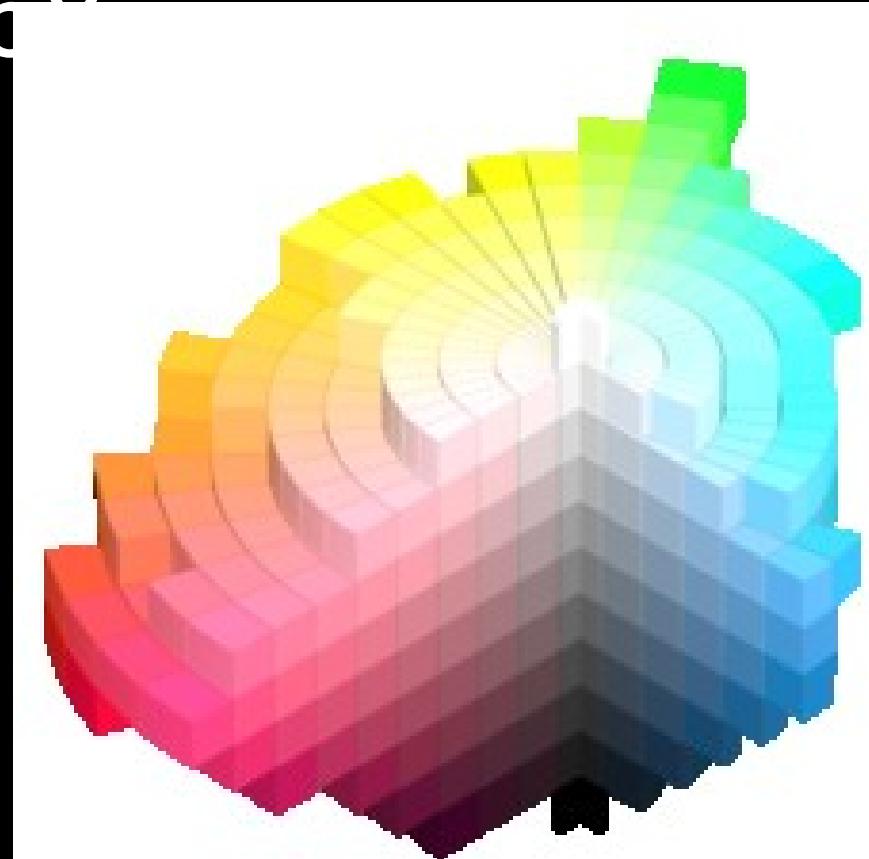
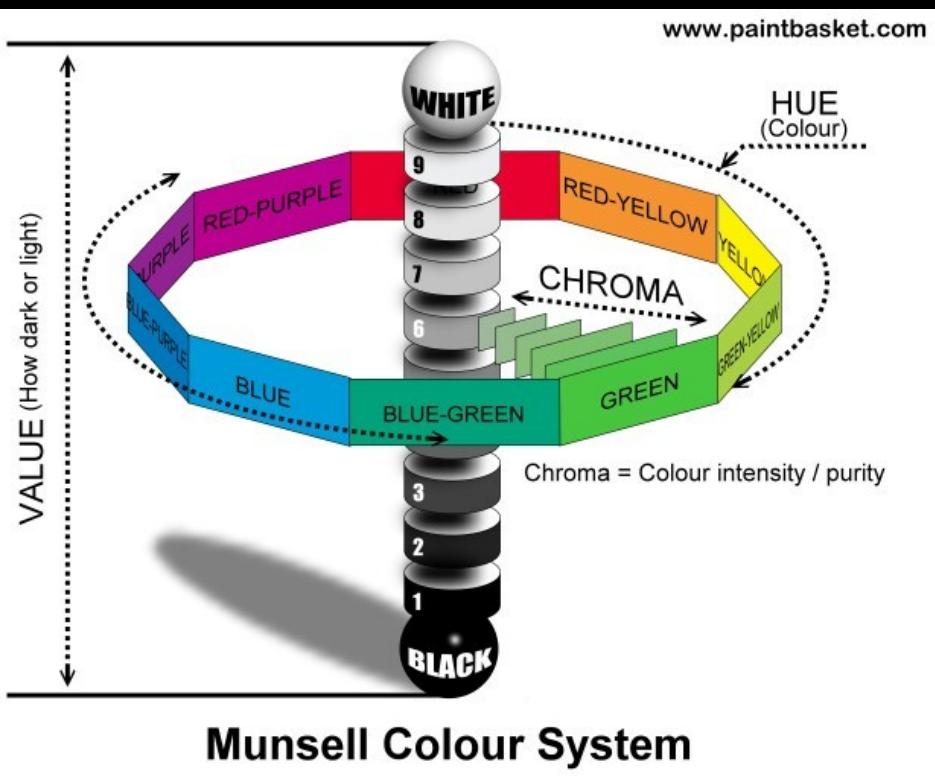
"ĀLAK"
(INTERIOR OF HOLE)

"H"
(BY MOTION OF
TOOL, INSTRUMENT)

THE THREE
ISOLATES FROM
EXPERIENCE OR
NATURE USED IN
SHAWNEE TO SAY
"NIPEKWĀLAKHA",
MEANING "I CLEAN
IT (GUN) WITH THE
RAMROD."

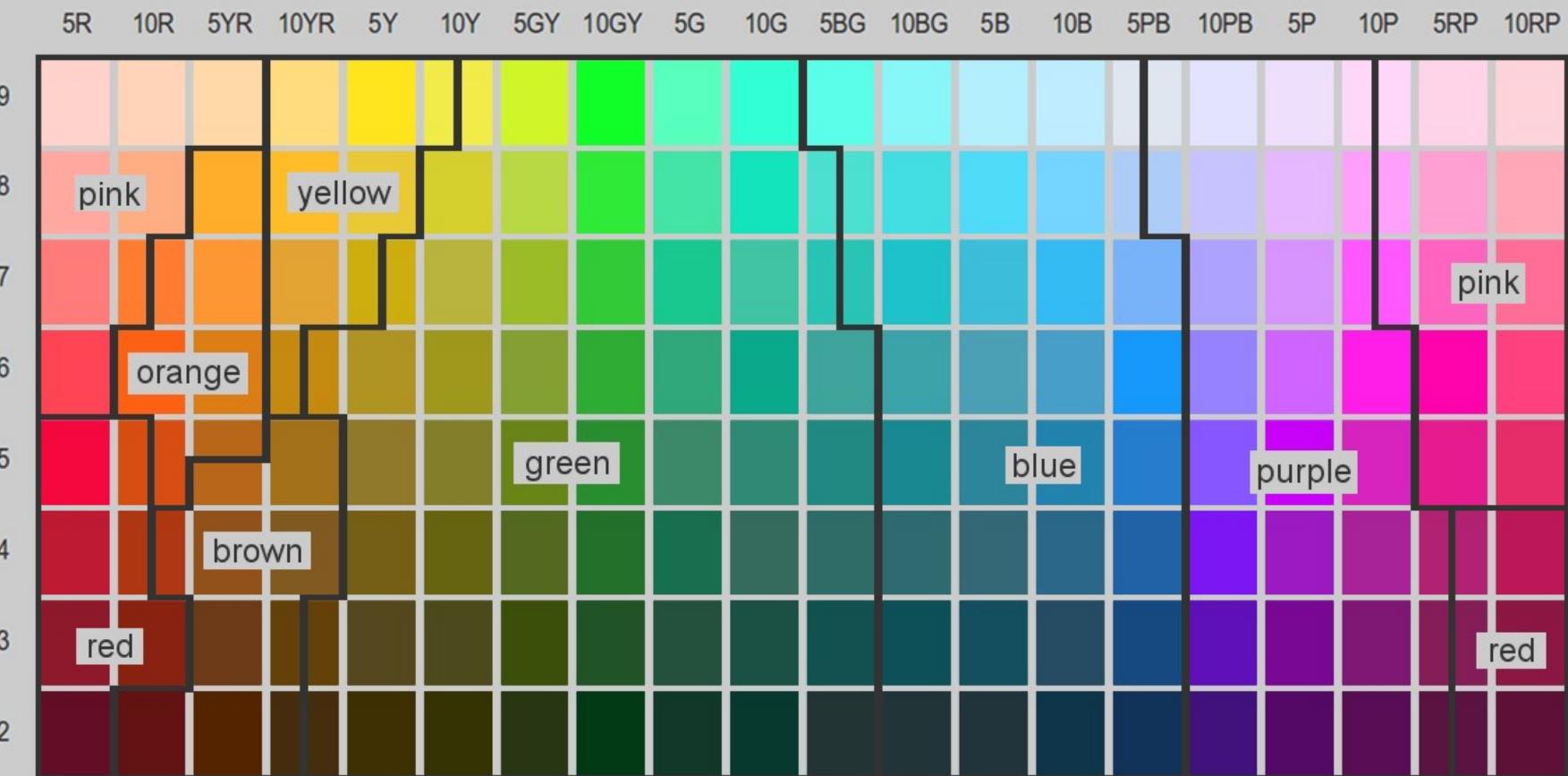
Berlin & Kay, 1969

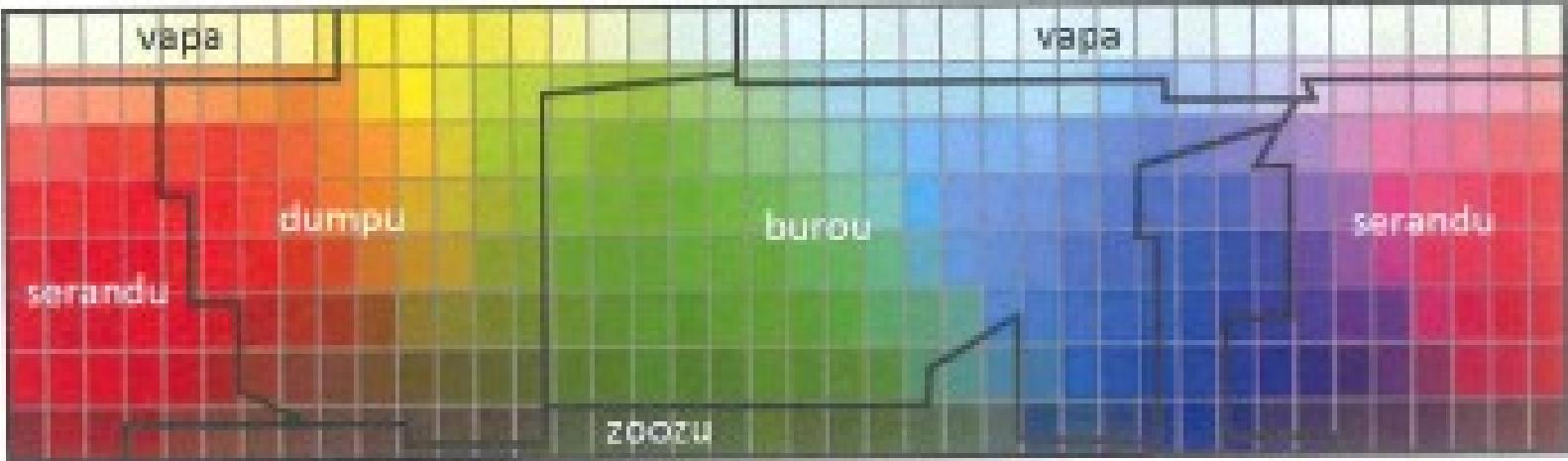

- <https://www.youtube.com/watch?v=gMqZR3pqMjg>
- Do 2:04

Lexikalizace = kategorizace

This is how English speakers define colors

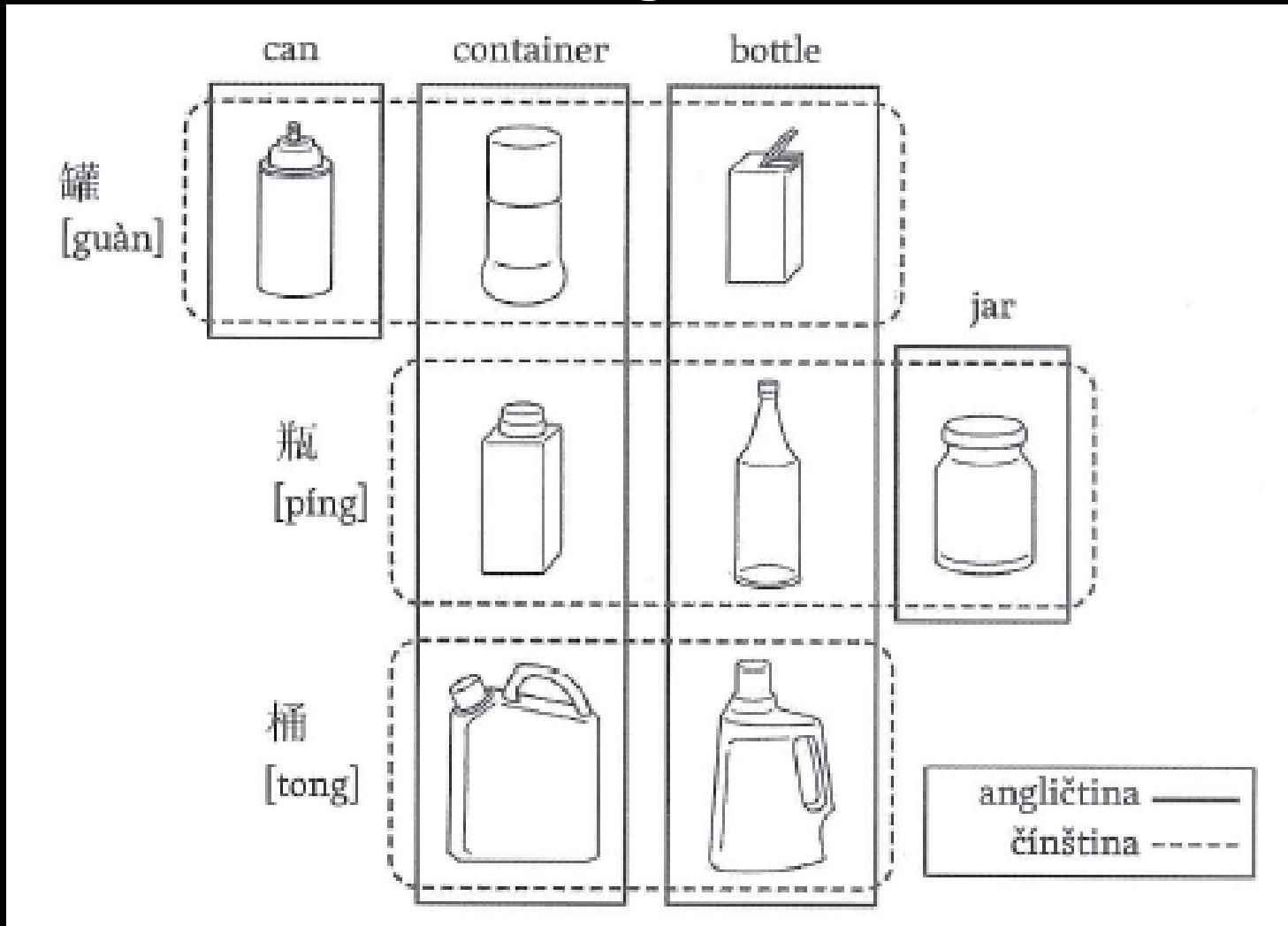

Obrázek I Pořadí sboru: Munsellův systém barev, názvy barev v jazyce himba (jihozápadní Afrika) a barev v jazyce berinmo (Papua Nová Guinea)

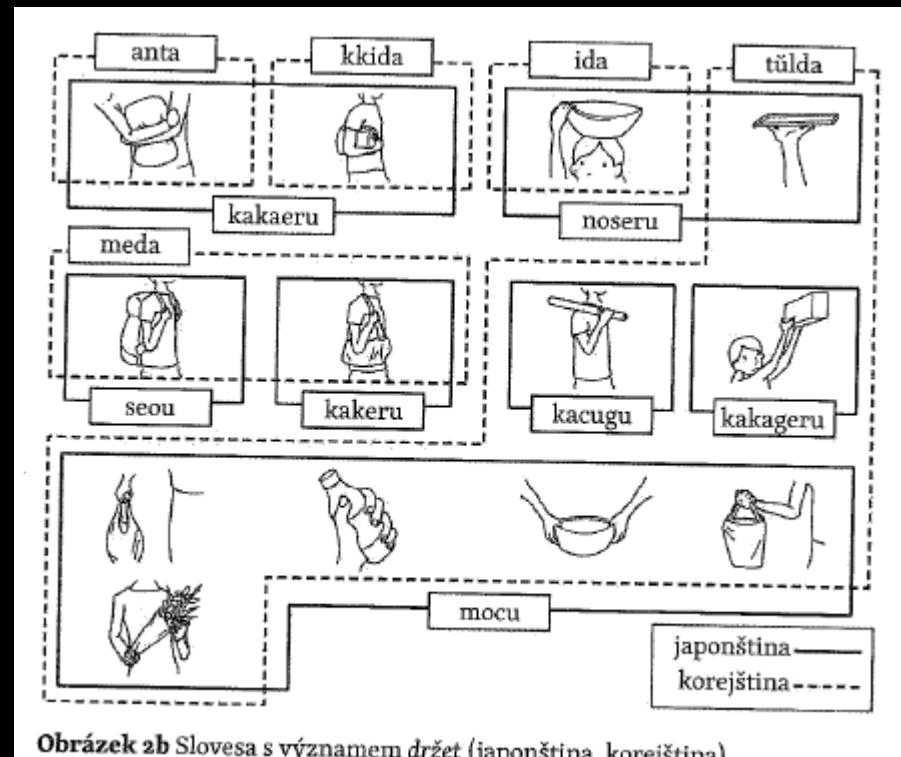
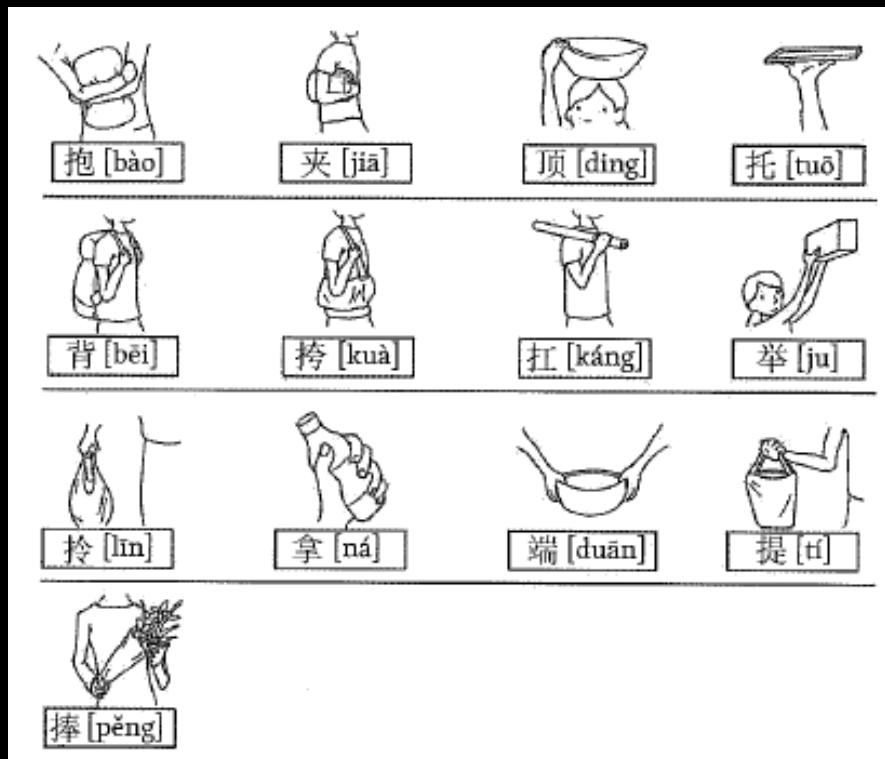
Převzato z knihy Imaiová, 2015.

Kategorizace v angličtině a čínštině: nádoby

Angl. a čes. slovesa s významem držet

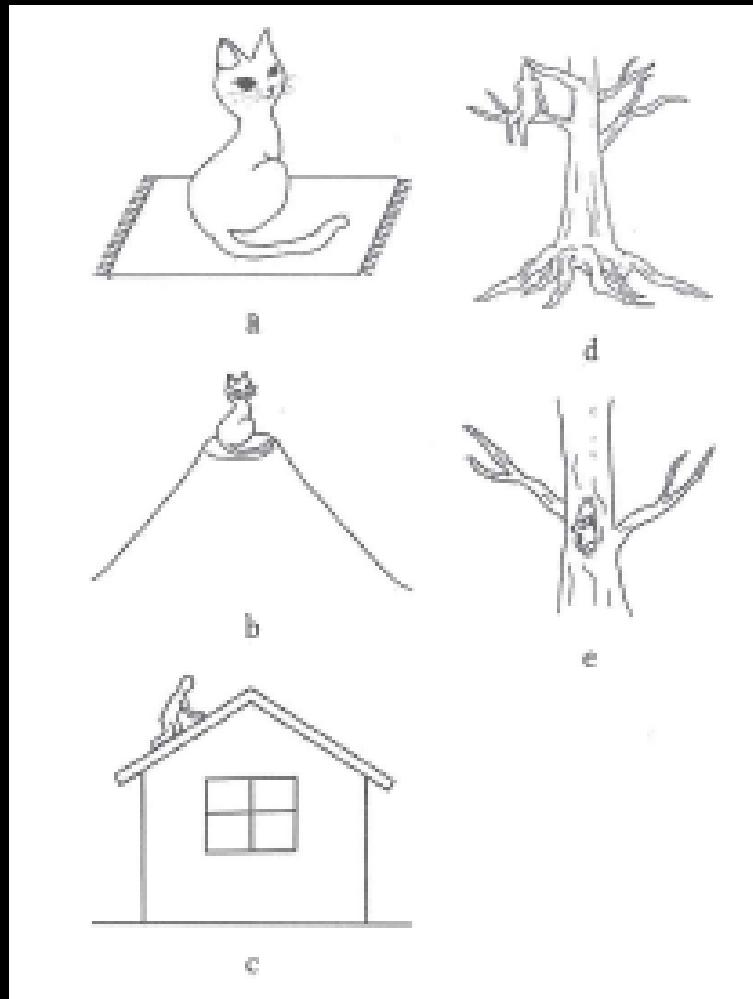

Čínská slovesa s významem držet (resp. *to hold*).

Převzato z knihy Imaiová, 2015.

Japonská a korejská kategorizace slovesa držet (resp. *to hold*).

Předložkový systém v mexické mixtéčtině (vše je představováno jako by to bylo na těle zvířete-kočky).

Klasifikátory a gramatický rod

Masculine & feminine + neuter

Animate & inanimate

Australian Dyirbal: 4 categories of gr. gender:

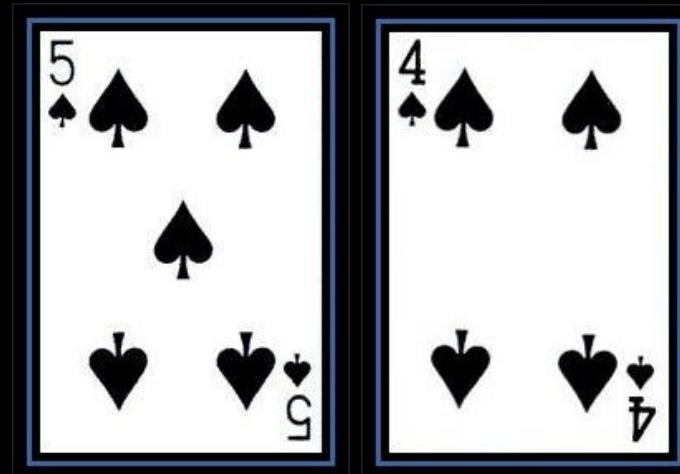
- **Bayi**: men, most fish, snakes, birds, insects, moon...
- **Balan**: **women**, water, **fire**, violence, **and other dangerous things**, exceptional animals, stars.
- **Balam**: edible fruit and vegetables
- **Bala** – stones, trees, body parts, wind, miscellaneous (includes things not classifiable in the first three)

Hungarian hasn't genders.

- Borgesova citace „jedné staré čínské encyklopedie“, která, máme-li jejímu autorovi věřit, dělí zvířata na:
 - a) patřící cisaři
 - b) nabalzamovaná
 - c) zdomácnělá
 - d) prasátka
 - e) sirény
 - f) bájná
 - g) toulavé psy
 - h) zvířata zahrnutá do této kategorie
 - i) co jsou jako bláznivá
 - j) nespočitatelná
 - k) nakreslená tenoučkým štětcem z velbloudí srsti
 - l) a podobně
 - m) ta, co právě rozbila džbán
 - n) ta, co z dálky připomínají mouchy.

Systém číslovek:

- Kmen Piraha zná jen 1, 2 a „mnoho“.
- V úkolech počítání mají problém spočítat více než tři prvky.
- Nedokážou říci, v čem je rozdíl mezi:

Směry:

- Někde : vpravo-vlevo (egocentrické)
- Jinde: sever-jih-východ-západ (absolutní; lepší schopnost orientace v prostoru!)
- Jinde: po proudu-proti proudu řeky, k moři-od moře, dolů-nahoru atd.
- Srov.: Pokorný, J. (2009). Lingvistická antropologie.

Systém času:

- Dřív (vzadu, vlevo), později (vepředu, vpravo): čeština, angličtina
- Dřív (nahoře), později (dole) : mandarínská čínština (jsou více citliví na vertikální vodítka).
- Ajmarština má budoucnost vzadu.

Existují tzv. bezčasé (*tenseless*) jazyky: Ajmarština, Hopi, mayština, Bororo, mandarínská čínština, Sango, Tiwi aj.

- Mayština nezná navíc ani slova pro: před a po (časově).

- in English it is necessary to mark the verb to indicate the time of occurrence of an event you are speaking about: It's raining; It rained; and so forth. In Turkish, however, it is impossible to simply say, 'It rained last night'. This language, like many American Indian languages, has more than one past tense, **depending on one's source of knowledge** of the event. **In Turkish, there are two past tenses—one to report direct experience and the other to report events that you know about only by inference or hearsay.**

Perception of time

- People from different cultures treat time differently: some are punctual, some are not.
- Differences caused by different perception of time.
 - **Western world:** precise measures of time (clock time)
 - 1h, 1m, 1s
 - **Arab cultures:** 3 sets of time
 - No time at all, now (of varying duration), forever (too long)
 - Time measured by duration of events (event time)
 - **Africa:** individual vs. tribal time
 - In Swahili
 - *Sasa:* Now, sense of immediacy
 - *Zamani:* Past, connector of individual souls

Consequences of different time perception

- Western world
 - Time is a commodity (can be bought and sold)
- Arab cultures
 - More attention is put on „now“ than to events in the future
 - Time and money are separated
 - You can't arrange a meeting at a certain time.
- African cultures
 - Can't arrange a meeting at a certain time.

- Tykání a vykání: člověk musí rozlišovat sociální vztah a status toho, s kým mluví. Anglicky mluvící všem říkají *you*. (– rozdíly v sociální oblasti)

L.S. Vygotskij a A.R. Lurija

- Hypotéza **kulturně historické školy psychologie** (**Vygotskij**, **Lurija**, Elkonin, Leont'ev ad.) je mnohem obecnější a je podpořena empirickým výzkumem (Lurija, 1976).
- Tvrdí, že celý **kulturně historický vývoj společnosti** (nejen pouze jazyk; neboť jazyk je vždy spojen s praxí a děje se v určitých kontextech) **významně ovlivňuje všechny psychické procesy** (vnímání, kategorizaci, usuzování, sebepojetí).
- Srov. mezikulturní výzkum A.R. Luriji (1976) ve 30. letech v Uzbekistánu, který ukázal, jak zásadně se změnil průběh kognitivních procesů díky školní výuce (resp. při vymýcení negramotnosti).